

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till ändring av lagen om statens pensioner, lagen om statens pensionsfond och vissa andra lagar

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås vissa mindre ändringar i lagen om statens pensioner och i därtill ansluten lagstiftning samt i lagen om statens pensionsfond. De föreslagna ändringarna gäller bl.a. dröjsmålsrätans storlek, precisering av fullföljdsförfarandet, utbetalning av kompletteringsdel, fastställande av återstående tid, inriktande av slutkarenstider och sammansättningen i statens pensionsnämnd. Vidare föreslås vissa preciseringar som gäller dels

sättet att räkna ut pensionslönen i fråga om personer som har fyllt 55 år, dels garantin beträffande den målsatta pensionsnivån i vissa fall. Det föreslås att lagen om statens pensionsfond kompletteras med stadganden som gäller sättet för uppbörd av pensionsavgifter, samt bokföring och revision.

De föreslagna ändringarna avses träda i kraft så snart som möjligt.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

1.1. Dröjsmålsränta till statens pensionsfond

Lagen om statens pensioner (280/66, StPL) och lagen om statens pensionsfond (1372/89) innehåller stadganden om den dröjsmålsränta på 16 procent som avses i den allmänna räntelagen (633/82) och som skall betalas för fördröjda pensionsutbetalningar och fördröjda pensionsavgifter. Den fasta räntan enligt räntelagen ändrades från och med den 1 maj 1995 till en årlig dröjsmålsränta enligt en räntefot som svarar mot det årsmedeltal för den tremånadersmarknadsränta som Finlands Bank fastställer på basis av uppgifter som samlats in under de föregående 12 månaderna. De ändringar som avser arbetspensionslagarna, bl.a. StPL och lagen om pension för arbetstagare (395/61, APL) har redan gjorts, genom lagar som har givits i år (313/95 och 315/95). Det föreslås att den ränta som vid fördröjda pensionsavgifter skall betalas till statens pensionsfond definieras på samma sätt. Motsvarande

ändringar föreslås likaså i fråga om de lagar gällande yrkesläroanstalter, lärarutbildningsinstitutioner och musikläroanstalter som omfattas av statens pensionssystem.

1.2. Ändringssökande i pensionsärenden

Ändring i statskontorets beslut i pensionsärenden söks i första hand genom besvär hos statens pensionsnämnd. Sedan ingången av 1995 kan ändring i nämndens beslut sökas hos försäkringsdomstolen. Med tanke på en effektivisering av fullföljdsförfarandet föreslås det att besvären styrs till statskontoret, så att entydiga och ostridiga ärenden därmed skall kunna rättas snabbt redan i pensionsanstalten. Motsvarande ändring har även gjorts i APL.

1.3. Sammansättningen i statens pensionsnämnd

Statens pensionsnämnd, som är första besvärinstans när det gäller pensionsbeslut, består

för närvarande av en ordförande och åtta andra medlemmar, varav en skall vara läkare och fyra förordnas bland personer som har föreslagits av de mest representativa centralorganisationerna för statens arbetstagare. Sedan tjänstemannaorganisationen TOC upphört med sin verksamhet är centralorganisationerna tre till antalet. Därför föreslås det att det antal medlemmar som centralorganisationerna skall föreslå i pensionsnämnden minskas från fyra till tre. Samtidigt föreslås att ordförandens och läkarens oberoende ställning gentemot de i nämnden företrädda arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna understryks genom ett särskilt omnämmande i lagen. Den föreslagna ändringen innebär att pensionsnämnden skall bestå av en oberoende ordförande och en oberoende läkare samt av tre företrädare för arbetsgivarna och tre företrädare för arbetstagarorganisationerna.

1.4. Vissa preciseringar i StPL-skyddet

Vid ingången av 1994 infördes i statens pensionssystem stadganden om s.k. automatiskt avslutande av en anställning vid utgången av det kalenderår under vilket arbetstagaren fyller 54 år. Avsikten med stadgandet är att trygga det pensionsskydd som arbetstagaren har tjänat in innan han fyllt 55 år från sådana svängningar i pensionsskyddet som kan ske under återstoden av hans arbetshistoria. För att behandlingen av pensionsansökningar inte skall fördröjas, föreslås det att avslutandet görs så, att i fråga om den pension som tillväxer därefter inte i beräkningen av pensionslönen beaktas inkomsterna för det sista ofullständiga året.

I vissa fall har personer som omfattas av StPL redan vid fyllda 60 år kunnat gå i ålderspension genom att för så kort tid som en månad övergå till att vara tjänsteinnehavare i grundskolan. I fråga om dessa tjänsteinnehavare har det inte på samma sätt som i fråga om andra grupper som har lägre pensionsålder än 63 år krävts att tjänsteinnehavaren under de senaste fem åren har haft minst tre anställningsår, dvs. att villkoret för så kallad slutkarens har uppfyllts. Därmed har också personer som aldrig tidigare under hela sin karriär varit tjänsteinnehavare i grundskolan kunnat söka sig i pension i den pensionsålder som avser tjänsteinnehavare i grundskolan. Med tanke på alla andra som omfattas av StPL kan ett

sådant förfarande inte anses rättvist. För eliminering av denna lucka i lagstiftningen föreslås det att ikraftträdelsestadgandet i lagen om ändring av lagen om statens pensioner utökas med ett krav på tre års och sex månaders slutkarens, i motsvarighet till de krav som gäller andra grupper med en pensionsålder som är lägre än 63 år.

Till den som uppbär ålderspension enligt StPL betalas, till dess han får rätt till pension enligt folkpensionslagen, en särskild kompletteringsdel till följd av att folkpensionens basdel beaktas vid beräkningen av samordningsgränsen. Kompletteringsdelen kan vara högst 437 mark detta år. I fråga om andra pensionsslag än ålderspensionen har förmånstagaren i regel samtidigt rätt till pension enligt folkpensionslagen, varvid kompletteringsdel inte betalas. Invalidpension och arbetslöshetspension som baserar sig på StPL övergår i allmänhet till ålderspension när förmånstagaren fyller 63 år. Härvid går förmånstagaren miste om folkpensionen, men återfår den i regel omedelbart genom att ta den i form av förtida ålderspension. I dessa fall blir det nödvändigt att först bevilja kompletteringsdel enligt StPL och att sedan dra in denna. Eftersom ett sådant förfarande i allmänhet inte gagnar förmånstagaren, föreslås det att kompletteringsdelen inte skall betalas till andra StPL-pensionstagare än de som uppbär ålderspension.

I vissa fall förekommer det att till en uppsagd person betalas lön för uppsägningstiden eller motsvarande förmån också efter det att anställningen har upphört. I fråga om framför allt sådana avtal för tjänstemän med avtalslön som ingåtts före 1988 var det synnerligen vanligt med lön för tre månaders uppsägningstid. Gamla avtalsbaserade pensionsrätter kan i samband med olika organisationsarrangemang — bl.a. vid bolagisering av statens affärsverk — komma att realiseras. Härvid indras i allmänhet ett flertal tjänster direkt med stöd av lag. I dessa sammanhang förekommer det att till tjänstemännen betalas en ersättning som motsvarar tre eller rentav sex månaders lön. Om förmånstagaren ämnar utnyttja sin avtalsbaserade rätt att gå i pension, är det oklart när pensionen borde börja. Det föreslås därför att stadgandena om utbetalning av StPL-pension preciseras så, att pension inte betalas för den tid under vilken lön eller motsvarande förmån som är relaterad till en tjänstemans uppsägningstid utbetalas.

I övergångsstadgandena gällande den pensionsreform som inom den statliga sektorn trädde i kraft vid ingången av 1995 ingår en garanti om målsatt nivå för de under perioden 1940—1959 födda s.k. gamla förmånstagare som har rätt att välja en särskild pensionsålder och vilkas pensionstid uppgår till sammanlagt minst 30 år. Enligt denna garanti skall förmånstagaren ha rätt till en miniminivå på 60 % av pensionslönen, även om den intjänade pensionsprocenten kan vara lägre än så. Garantin lämpar sig illa för dem som är i lotsuppdrag, eftersom lotsarna i regel, till följd av den tidigare sjötjänstgöring som krävs för deras arbete, inte kan inleda sin lotstjänstgöring innan de har fyllt 35 år. De lotsar som alltjämt har rätt till den gamla pensionsåldern, 55 år, kan inte uppnå en 30 års pensionstid. Därför föreslås att det i fråga om lotsar som tjänstgjort minst 15 år garanteras en tillväxtprocent på 2 % för tiden i statsanställning.

1.5. Pensionsfondens revision och indrivning av pensionsavgift

Det föreslås att det skall ordnas en egen revision för statens pensionsfond. Fonden skall trots detta fortfarande vara underställd även statsrevisorernas och statens revisionsverks revision.

Lagen om statens pensionsfond innehåller inga stadganden om hur statens pensionsavgifter skall uppbäras i försummelsefall. Behovet

av sådana stadganden är uppenbar, eftersom framför allt vissa privata sammanslutningar som omfattas av statens pensionsskydd försöker fördröja eller på annat sätt försumma sin betalningsskyldighet. Det föreslås därför att lagen om statens pensionsfond ändras så, att avgifterna i eventuella försummelsefall kan uppbäras retroaktivt för innevarande år och högst tio år därefter.

2. Propositionens verkningar

De föreslagna ändringarna gäller i huvudsak mindre preciseringar i pensionsskyddet och skötseln av detta. Helhetsverkningen av propositionen torde inte öka eller minska pensionskostnaderna. Om pensionsbesvären styrs via statskontoret torde handläggningen av besvärsskrifter kunna påskyndas.

3. Beredningen av propositionen

Lagförslaget har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet. Förslaget har behandlats i statens delegation för pensionsärenden, där de centralorganisationer som företräder de statsanställda är representerade. De ändringar som gäller pensionsfonden grundar sig till största delen på förslag som statens revisionsverk hösten 1994 har framlagt i samband med sin granskning av fonden.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

1.1. Lagen om statens pensioner

1 §. I 8 mom. stadgas om sådant s.k. tekniskt avslutande av en anställning som görs för uträknande av pensionen. Förfarandet gäller förmånstagare som har fyllt 54 år och vilkas StPL-anställning har fortgått minst 10 år. Anställningen avslutas dock inte längre i tekniskt avseende efter det år vid vars utgång det återstår två hela kalenderår till förmånstagarens pensionsålder eller avgångsålder som är

lägre än denna. Det tekniska avslutande som görs första gången i slutet av 1994 gäller de förmånstagare som är födda under perioden 1934—1940.

Vid uträkningen av den pensionsgrundande lönen har inkomsterna för det år då anställningen upphörde eller för pensionsfallsåret inte beaktats om anställningen har fortgått under fler än fyra kalenderår. Inkomsterna beaktas dock om det sista året är fullt. De nuvarande bestämmelserna om automatiskt avslutande leder till att också inkomsterna från det sista ofullständiga året skall beaktas. Detta leder

oundvkligen till att handläggningen av pensionsansökningar försvåras och fördröjs, eftersom de sista löneuppgifterna i regel kan erhållas först mycket nära anställningens slut eller därefter. Med tanke på pensionsskyddet är det inte nödvändigt att ha tillgång till de allra sista löneuppgifterna. Det finns inte heller behov av att avsluta anställningen tekniskt, om anställningen upphör eller om pensionsfallet infaller så att lönerna inte annars heller i enlighet med de normala reglerna för uträkning av pensionslönen skulle beaktas. Pensionsskyddet försämrars med andra ord inte på den grund att lönenivån eventuellt sjunker under det sista ofullständiga året.

Det föreslås därför att 8 mom. ändras så, att anställningen inte avbryts för uträkning av pensionen om anställningen upphör eller pensionsfallet inträffar innan ett år har förflutit sedan den normala tidpunkten för avbrytande av anställningen. Dessutom föreslås att 7 § 1 mom. ändras så, att automatiskt avbrytande görs när anställningen upphör eller när pensionsfallet inträffar senare än ett år efter den normala tidpunkten för avbrytande, men innan fyra år har förflutit sedan avbrytandet.

Det föreslås att 9 mom. ändras så att stadgandena i 5 och 6 mom. om att anställningen anses vara skild anställning från och med ingången av följande månad sedan arbetstiden och arbetsinkomsten ändrats, kan tillämpas trots den så kallade automatiska avbrytningen som avses i 8 mom. Ändringen är nödvändig för att den intjänade pensionen skall motsvara den stabiliserade inkomsten också i de fall där ändringen av arbetstiden och arbetsinkomsten sker inom loppet av tre år sedan anställningen avslutades enligt 8 mom.

5 b §. I 3 mom. stadgas att rätten till s.k. återstående tid inte omfattar en tidigare anställning på den grund att förmånstagaren på grundval av en senare anställning får rätt till återstående tid. I praktiken förekommer det fall där en person beviljas oavlönad tjänstledighet från en StPL-anställning och i stället övergår till en ny anställning som omfattas av ett annat pensionssystem. Om han blir arbetsförmögen eller om något annat pensionsfall för hans del inträffar inom minst sex månader räknat från att den nya anställningen inleddes, blir han på grundval av denna berättigad till återstående tid. Om StPL-anställningen ännu inte har avslutats, har förmånstagaren enligt de nuvarande bestämmelserna rätt till återstående

tid också på basis av StPL, även om han eventuellt i flera års tid haft oavlönad tjänstledighet eller annan motsvarande ledighet. En sådan uppenbar överkompensation kan inte anses ändamålsenlig. Motsvarande problem föreligger inte i fråga om de andra pensionssystemen, eftersom anställningen enligt dessa system anses upphöra i och med att löneutbetalningen upphör. Enligt StPL innebär en avslutad löneutbetalning i samband med tjänstledighet inte att StPL-anställningen avbryts.

Det föreslås att momentet ändras så att en förmånstagare som, sedan löneutbetalningen i en till återstående tid berättigande anställning har upphört, på grundval av ett annat arbets- eller tjänsteförhållande eller företagarkerksamhet har blivit berättigad till heffektiv pension, dvs. pension som inkluderar rätt till återstående tid, inte skall ha rätt till återstående tid på grundval av sin StPL-anställning.

7 §. I paragrafen stadgas om fastställandet av den pensionsgrundande lönen. Det föreslås att 1 mom. ändras på ett sätt som ansluter sig till den föreslagna ändringen i 1 § 8 mom.

För att handläggningen av pensionsansökningar inte i onödan skall fördröjas och fördyras på grund av det automatiska avslutandet av en anställning är det viktigt att ändra regeln för uträkning av pensionslönen. Det föreslås att momentet ändras så, att pensionslönen fastställs på basis av de arbetsförtjänster som erhållits under högst de fyra kalenderår som föregick anställningens upphörande, ifall anställningen har fortgått längre tid än ett år efter det att en i 1 § 8 mom. avsedd anställning har avslutats. Pensionslönen kan därmed i fråga om anställning som hänför sig till tiden efter det automatiska avslutandet uträknas på grundval av de arbetsförtjänster som erhållits under ett, två, tre eller fyra fulla kalenderår. Vad gäller tiden före det automatiska avslutandet fastställs pensionslönen, i likhet med det nuvarande förfarandet, på basis av arbetsförtjänsterna för fyra kalenderår. Ordalydelsen i momentet har dessutom preciserats.

I 3 mom. stadgas om vilka förmåner som inte beaktas som arbetsförtjänst vid fastställandet av pensionslönen. Det föreslås att momentet kompletteras så, att såsom arbetsförtjänst inte heller skall anses sådana i sista meningen i det nedan föreslagna 15 § 1 mom. avsedda förmåner som hänför sig till tiden efter anställningens upphörande. Till dessa förmåner hör exempelvis sådana ersättningar som motsvarar

lön för uppsägningstiden och som betalas när en anställning upphör utan uppsägningstid. Som arbetsförtjänst anses däremot sådan normal lön för uppsägningstid som betalas för en period under vilken anställningen alltjämt pågick. Dessutom har ordalydelsen i momentet preciserats.

12 §. Enligt 4 mom. betalas till en ålderspensionstagare, till dess han får rätt till pension enligt folkpensionslagen (347/56), i kompletteringsdel det belopp som med anledning av att folkpensionen beaktas vid samordningen har avdragits från StPL-pensionen. Kompletteringsdelen uppgår för närvarande till högst 437 mk i månaden. Till den som uppbär förtida ålderspension betalas kompletteringsdel inte. I fråga om andra pensionsslag än ålderspensionerna har förmånstagarna i allmänhet samtidigt även rätt till pension enligt folkpensionslagen.

I vissa fall har en person som uppburit arbetslöshetspension förlorat sin rätt till arbetslöshetspension enligt folkpensionslagen när han fyllt 63 år och hans StPL-pension har övergått till ålderspension. Härvid har han fått rätt till kompletteringsdel, som i många fall uppgår till endast några mark i månaden. När kompletteringsdelen har beviljats tar en del förmånstagare dock genast ut folkpensionen i form av förtida ålderspension, vilket i sin tur leder till att kompletteringsdelen dras in. I relation till förmånen i fråga är handläggningen av dessa fall mycket arbetskrävande.

Det föreslås därför att momentet ändras så, att kompletteringsdel inte skall betalas till förmånstagare vars pension har börjat i annan form än som ålderspension.

15 §. I paragrafen stadgas om tidpunkten när utbetalningen av pensionen inleds. När en StPL-anställning upphör i och med att en tjänst dras in eller med anledning av uppsägning, förekommer det i vissa fall att ersättning som motsvarar lön för uppsägningstiden eller någon annan liknande förmån betalas för tiden efter anställningens upphörande. I 5 § 1 mom. 13 punkten lagen om utkomstskydd för arbetslösa stadgas att en person inte är berättigad till arbetslöshetsdagpenning för den tid han har rätt att få ovan nämnda förmån.

Det föreslås att 1 mom. ändras så, att pension inte betalas för den tid för vilken förmånstagaren har rätt till ersättning eller annan liknande förmån som motsvarar lön för

uppsägningstiden. Det föreslagna stadgandet motsvarar stadgandet i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

23 a §. I paragrafen stadgas om statens pensionsnämnds sammansättning. För närvarande består nämnden av en ordförande och åtta andra medlemmar. Av medlemmarna skall fyra förordnas bland personer som har föreslagits av de mest representativa centralorganisationerna för statens tjänstemän och arbetstagare. Antalet sådana centralorganisationer har numera minskat till tre. Därför föreslås det att antalet medlemmar som centralorganisationerna föreslår minskas till tre, varvid dessa medlemmars antal motsvarar antalet medlemmar på arbetsgivarsidan. Vidare föreslås att ett särskilt stadgande om ordförandens och läkarmedlemmens oberoende ställning skall tas in i paragrafen.

23 b §. I paragrafen föreslås stadganden om dirigerings av besvärsskriften via statskontoret till besärsinstansen samt stadganden om ett nytt självrättelseförfarande som statskontoret skall kunna iakta i samband med sökande av ändring.

Enligt 1 mom. skall en besvärsskrift som avses i 23 § 1 mom. tillställas statskontoret inom den tid som stadgas i 23 § 2 mom.

Enligt 2 mom. skall statskontoret, om det till alla delar godkänner de krav som anförs i besvärsskriften, ge ett rättelsebeslut i ärendet. Härvid förfaller besvären och ersätts det ursprungliga beslutet av rättelsebeslutet. I detta beslut kan ny ändring sökas på det sätt som stadgas i 23 §. Eftersom rättelsebeslutet ersätter det ursprungliga beslutet skall rättelsebeslutet iaktas tills ärendet har avgjorts genom ett beslut som vunnit laga kraft.

I 3 mom. ingår stadganden om hur statskontoret skall förfara om det inte till alla delar godkänner de krav som anförts i besvärsskriften. Härvid skall statskontoret inom 30 dagar efter besvärstidens utgång tillställa besvärinstansen besvärsskriften och statskontorets eget utlåtande. Förfarandet är detsamma om statskontoret till följd av att besvärsskriften inlämnats för sent inte önskar handlägga besvären såsom ett rättelseärende eller om besvären av någon annan processuell orsak bör lämnas oprövade. Om ärendet gäller flera ändringssökande eller parter och deras krav eller intressen är motstridiga, får det överklagade beslutet inte heller rättas i den första instansen, utan ärendet måste tillställas en besvärinstans.

Statskontoret får för egen del bedöma om det skall handläggas en besvärsskrift såsom ett självrättelseärende trots att besvärsskriften inkommit för sent. Om statskontoret trots en sådan försening är villigt att rätta sitt beslut, är detta möjligt endast på det villkoret att statskontoret godkänner alla krav som anförts i besvärsskriften.

I det fallet att statskontoret godkänner endast en del av kraven i besvärsskriften, kan det ge ett interimistiskt beslut i ärendet och samtidigt översända besvärsskriften jämte utlåtande till besvärshöjningsinstansen. Statskontoret kan liksom ge ett interimistiskt beslut i det fallet att en besvärsskrift som anlänt inom utsatt tid redan har tillställts besvärshöjningsinstansen och det först därefter framläggs en tilläggsutredning på basis av vilken statskontoret rättar sitt beslut. Om besvären redan har tillställts besvärshöjningsinstansen, skall statskontoret genast underrätta denna om det interimistiska beslutet. Statskontoret kan inte godkänna besvären partiellt, om besvärsskriften har inkommit för sent eller om något annat processuellt hinder föreligger eller om besvären gäller flera parter vilkas intressen är sinsemellan motstridiga.

I 4 mom. stadgas om möjligheten att avvika från den i 3 mom. nämnda tidsfristen på 30 dagar. Det kan nämligen i besvärsskriften framkomma sådana nya omständigheter som kräver ytterligare utredningar. Eftersom statskontoret skall se till att en tillräcklig utredning i ärendet föreligger med tanke på givandet av beslutet, är det motiverat att man i dylika fall kan avvika från tidsfristen enligt 3 mom. Avsikten är dock att den i 3 mom. angivna tidsfristen skall utgöra huvudregeln, från vilken avvikelser kan göras endast av särskilda orsaker. Om dröjsmål av detta slag inträffar skall ändringssökanden utan dröjsmål informeras om detta.

Genom de föreslagna stadgandena ändras inte förfarandet gällande ändringssökande och beslutsfattande till den del statskontoret är ändringssökande. Statskontoret skall föra sina besvär över beslut av statens pensionsnämnd direkt till försäkringsdomstolen.

1.2. Lagen om ändring av lagen om statens pensioner

I 10 mom. i ikraftträdelsestadgandet i lagen den 30 december 1993 om ändring av lagen om

statens pensioner (1528/93) har i fråga om pensionen för de förmånstagare som har rätt att välja en lägre pensionsålder än 63 år stadgats en s.k. tillväxtgaranti. Utan detta stadgande hinner en person på basis av de normala tillväxtbestämmelserna inte alltid tjäna in en 60 procents pension fram till exempelvis pensionsåldern 55 år, eftersom pensionens tillväxttakt sjönk till 1,5 % per år från och med den 1 januari 1995. Enligt tillväxtgarantin skall i fråga om en förmånstagare som har rätt att välja en lägre pensionsålder än 63 år det sammanräknade tillväxtprocenttalet för StPL-pensionen vara minst 60, förutsatt att förmånstagaren har minst 30 år anställningstid som räknas såsom pensionstid enligt StPL.

För lotsarnas vidkommande är ovan avsedda pensionsålder 55 år. Av dem krävs minst 10 års anställning på ett handelsfartyg innan en utnämning till lots är möjlig. Anställningen på ett handelsfartyg omfattas i allmänhet av lagen om sjömanspensioner (72/56) och pensionstillväxten är till den delen 15 %. Av detta följer att lotsarna inte kan ha 30 år i StPL-anställning när de uppnår pensionsåldern 55 år.

Det föreslås därför att till ikraftträdelsestadgandet i nämnda lag fogas ett nytt 11 mom., där det i fråga om pensionen stadgas om en tillväxtgaranti på 1/6 % per månad för sådana lotsar som har en pensionsålder på 55 år och minst 15 år i sådan anställningstid som enligt lagen om statens pensioner räknas såsom pensionstid.

Dessutom föreslås det att till ikraftträdelsestadgandet fogas även ett nytt 12 mom., i vilket preciseras förutsättningarna för tillämpning av lägre pensionsåldrar än 63 år. På grund av stadgandena om valrätt blir 8 § 2 mom. StPL tillämpligt sådant detta moment lydte innan lagen om ändring av lagen om statens pensioner (103/89) trädde i kraft den 1 juli 1989. Enligt nämnda lagrum är förutsättningen för erhållande av pension vid särskild pensionsålder dessutom att förmånstagaren under sex månader omedelbart före det han uppnådde denna ålder utan avbrott varit i tjänst eller arbete där nämnda lägre pensionsålder gäller, och att han under de fem år vilka omedelbart föregått uppnåendet av sagda pensionsålder, eller, om han kvarstår i samma tjänst eller arbete, vilka omedelbart föregått anställningens slut, i sådan tjänst eller sådant arbete förvärvat en pensionstid av minst tre år.

Före den 1 juli 1989 var pensionsåldern för

lärare i grundskolan 60 år enligt stadgandena i grundskolelagen (476/83). Enligt rättspraxis har det i fråga om lärare i grundskolan inte förutsatts de slutkarensers avseende särskild pensionsålder om vilka stadgas i 8 § 2 mom. StPL, eftersom det inte har ansetts vara fråga om s.k. särskild pensionsålder. För närvarande leder detta till att en person vid fyllda 60 år kan få pension efter att senast ha arbetat som lärare i grundskolan under en månad. En förutsättning för pensioneringen är endast att de allmänna slutkarenserna uppfylls, dvs. att personen i fråga under de senaste sex månaderna har varit i någon form av StPL-anställning och att hans anställningstid som enligt StPL räknas såsom pensionstid under de fem senaste åren uppgått till sammanlagt minst tre år. Denna möjlighet att vid fyllda 60 år få ålderspension genom att arbeta en månad i grundskolan har därmed alla personer, bl.a. gymnasielärarna, som omfattas av StPL och som uppfyller villkoren enligt stadgandena om valrätt.

En dylik möjlighet att med stöd av de gällande stadgandena utnyttja pensionsåldern 60 år kan inte anses ändamålsenlig. Därför föreslås det enligt det föreslagna nya 12 mom. att i fråga om pensionsåldern 60 år för grundskollärare skall kraven på anställningstid motsvara dem som gäller andra pensionsåldrar som är lägre än 63 år.

1.3. Lagen om ändring av lagen om statens familjepensioner

20 a §. I paragrafen föreslås bli intagna stadganden om att besvär skall styras via statskontoret till besvärinstansen samt stadganden om ett nytt förfarande där statskontoret kan rätta sig självt i samband med ändringssökande. Detta stadgande är likadant som det som föreslås bli intaget i StPL 23 b §.

1.4. Lagen om ändring av lagen om statens pensionsfond

2 §. Stadgandet i 2 mom. om sammansättningen hos pensionsfondens direktion föreslås bli utvidgat så att direktionen utöver ordföran-

de och medlemmar dessutom skall ha en vice ordförande. Vice ordföranden skall i likhet med direktionens ordförande och medlemmar utses eller entledigas av finansministeriet. Dessutom föreslås det att finansministeriet skall fastställa direktionsmedlemmarnas arvoden. Detta sker också för närvarande i praktiken.

7 §. Paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrat så att i fondens balansräkning skall nämnas pensionsansvaret och den icke täckta ansvarandelen för all anställning som omfattas av statens pensionssystem, och inte endast för anställning hos staten som hittills. Därför skall i detta stadgande hänvisas till de anställningar som avses i 1 §.

Till paragrafen föreslås dessutom bli fogat ett nytt 3 mom., i vilket skall stadgas att fonden har två revisorer som skall vara av Centralhandelskammaren godkända revisorer (CGR) eller ha avlagt examen för revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (OFR).

7 a §. Paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrat så, att den fasta dröjsmålsräntan om 16 % slopas. Det föreslås att räntesatsen skall vara sådan som anges i 4 § 3 mom. räntelagen. Räntesatsen skall, som för det övriga arbetspensionssystemet, vara den medelränta som Finlands Bank fastställer för varje år.

I det nya 2 mom. föreslås stadganden om försummelse att betala pensionsavgifter samt om uppbördstiden. Som uppbördstid föreslås det innevarande året och högst de tio kalenderår som föregår detta.

1.5 Övriga föreslagna ändringar

Det föreslås att det i lagförslagen 5—7 skall stadgas om dröjsmålsränta på samma sätt som i 7 a § lagen om statens pensionsfond.

2. Ikraftträdande

Ändringarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt. Ändringen gällande beräkningstiden för pensionslönen när det är fråga om automatiskt avslutande av en anställning avses bli tilläpade i fall där pensionsfallet har inträffat efter den 31 december 1994.

1.

Lag**om ändring av lagen om statens pensioner**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 20 maj 1966 om statens pensioner (280/66) 1 § 8 och 9 mom., 5 b § 3 mom., 7 § 1 och 3 mom., 12 § 4 mom., 15 § 1 mom. och 23 a § 1 mom.,

dessas lagrum sådana de lyder, 1 § 8 och 9 mom., 5 b § 3 mom., 7 § 1 och 3 mom., 12 § 4 mom. och 15 § 1 mom. i lag av den 30 december 1993 (1528/93) och 23 a § 1 mom. i lag av den 8 februari 1991 (229/91), samt

fogas till lagen en ny 23 b § som följer:

1 §

En anställning som fortgått utan avbrott minst tio år före utgången av det år under vilket arbetstagaren har fyllt 54 år avslutas tekniskt vid utgången av nämnda år för uträknande av pensionen. Har anställningen vid ovan nämnda tidpunkt inte fortgått tio år, avslutas den vid utgången av det år då tioårsgränsen nås. Anställningen avslutas dock inte längre efter det år vid vars utgång det återstår två hela kalenderår till förmånstagarens pensionsålder eller avgångsålder som är lägre än denna. Om förmånstagaren fortsätter att arbeta, anses det vara fråga om en ny anställning. Anställningen avbryts dock inte, om förmånstagarens lön i den anställning som föreligger efter avbrottet har nedgått av ett sådant undantagsskäl som har framkommit innan anställningen har avslutats så som avses i detta moment och om förutsättningarna för tillämpning av 7 § 2 mom. härvid uppfylls. Anställningen avbryts inte heller om anställningen upphör eller pensionsfallet inträffar innan ett år har förflutit sedan anställningen har avslutats så som avses i detta moment.

Utan hinder av vad 5—8 mom. stadgar om anställningens upphörande, anses en anställning ha fortgått utan avbrott vid beräkningen av den tid om ett år som avses i 8 § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare samt vid tillämpning av 9 § 4 mom. i denna lag. Utan hinder av vad 8 mom. stadgar om anställningens upphörande, anses anställningen ha fortgått utan avbrott också vid tillämpningen av 5 och 6 mom.

5 b §

Om förmånstagaren, sedan den till återstående tid berättigande löneutbetalningen i anställningen har upphört, på grundval av ett annat arbets- eller tjänsteförhållande eller företagarkerksamhet har blivit berättigad till helegativ pension som avses i 1 och 2 mom., tillämpas inte stadgandena i 5 a § på den tidigare anställningen. Förmånstagaren anses härvid ha förvärvat ovan avsedda rätt till pensionsskydd enligt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62) vid den tidpunkt då hans sammanlagda arbetsförtjänst i arbetsförhållanden som avses i nämnda lag, innan han drabbats av den sjukdom, det lyte eller den skada som utgör huvudsaklig orsak till arbetsoförmågan, har uppgått till det gränselopp som förutsätts i 7 § 1 mom. i nämnda lag.

7 §

Den pensionsgrundande lönen fastställs särskilt för varje anställning genom att medeltalet per månad räknas ut för de sammanlagda, enligt 16 § justerade arbetsförtjänsterna av anställning under de två kalenderår som på nedan nämnt sätt valts ut bland de högst fyra sista kalenderåren före anställningens upphörande. Om anställningen har avslutats med stöd av 1 § 8 mom., anses den dock vid tillämpningen av detta moment ha fortgått oavbrutet, om den på detta sätt uträknade pensionen är större. Har anställningen fortgått

under fler än två kalenderår, beaktas inte det år under vilket anställningen började, om anställningen inte under nämnda kalenderår fortgått minst sex månader. Kan tre kalenderår sålunda väljas, lämnas av dem det år under vilket arbetsförtjänsterna i medeltal per månad är lägst utan avseende, och kan fyra kalenderår väljas, lämnas även det år under vilket arbetsförtjänsterna i medeltal är störst utan avseende. Har anställningen fortgått under endast ett kalenderår, betraktas den genomsnittliga arbetsförtjänsten per månad såsom pensionsgrundande lön. Har anställningen fortgått under fler än fyra kalenderår eller längre tid än ett år efter det att en anställning har avslutats enligt 1 § 8 mom., fastställs den pensionsgrundande lönen på ovan nämnt sätt på basis av de arbetsförtjänster som erhållits under högst de fyra kalenderår som föregick anställningens upphörande. Om anställningen upphör vid utgången av kalenderåret beaktas dock det år då anställningen upphörde. Då det är fråga om invalidpension, anses anställningen vid uträkning av den pensionsgrundande lönen ha upphört vid utgången av kalendermånaden före den i 9 § 1 mom. nämnda invaliditetens början.

Arbetsförtjänst som avses i 1 mom. fastställs enligt betalningstidpunkten på samma grunder som vid innehållning av skatteförskott eller skatt. Vid tillämpningen av denna paragraf avdras från arbetsförtjänsten för varje kalenderår ett belopp som motsvarar det procenttal för förmånstagarens pensionsavgift som har fastställts för kalenderåret i fråga. Som arbetsförtjänst anses dock inte

1) semesterersättning som betalas när anställningen upphör,

2) sådana i sista meningen i 15 § 1 mom. avsedda förmåner som hänför sig till tiden efter anställningens upphörande,

3) till förmånstagare som avses i 10 mom. betalt i 2 § lagen om avlöning av tjänstemän inom utrikesrepresentationen (346/88) nämnt ortstillägg och i lagens 3 § nämnda ersättningar samt i förordningen om ersättningar på grund av lokala särförhållanden till tjänstemän inom utrikesrepresentationen (652/93) nämnda ortstillägg och ersättningar, eller

4) arvode för arbete i kommittéer eller kommissioner eller för andra uppdrag som inte skall anses höra till anställningen.

12 §

Till en ålderspensionstagare betalas, till dess han får rätt till pension enligt folkpensionslagen, i kompletteringsdel det belopp som med anledning av att folkpensionen beaktas har avdragits från pension enligt denna lag. Kompletteringsdel betalas dock inte till den som får förtida ålderspension och inte heller till förmånstagare vars pension har börjat i annan form än som ålderspension.

15 §

Ålders- och invalidpension betalas, om inte något annat följer av 15 a §, från ingången av månaden näst efter den under vilken rätten till pension uppkommit, i fråga om annan pension än delinvalidpension likväl tidigast från ingången av månaden näst efter den då löneutbetalningen upphört. Individuell förtidspension betalas enligt vad som stadgas ovan dock tidigast från ingången av månaden näst efter den då ansökan om pension gjordes eller förhandsbesked begärdes. Arbetslöshetspension betalas från ingången av månaden näst efter den under vilken förmånstagaren uppfyller de i 9 a § 1 mom. nämnda förutsättningarna för pensionen. Pension enligt denna lag betalas dock inte för den tid för vilken förmånstagaren har rätt att få i lag, kollektivavtal eller arbetsavtal angiven lön eller motsvarande ersättning under uppsägningstiden eller för vilken tid förmånstagaren på basis av något annat avtal eller arrangemang av sin arbetsgivare får en ekonomisk förmån, dock inte av arbetsgivaren anordnad eller anskaffad utbildning, som kan periodiseras på basis av förmånstagarens stabiliserade lön.

23 a §

Statens pensionsnämnd består av en ordförande och sju andra medlemmar. Ordföranden skall ha avlagt juris kandidatexamen samt vara förtrogen med tjänstemanna- och arbetsrätt. En av medlemmarna är vice ordförande i nämnden, och en av dem skall vara läkare. Av de övriga medlemmarna skall tre förordnas bland personer som har föreslagits av de mest representativa centralorganisationerna för statens tjänstemän och arbetstagare. Ordföranden och läkaren skall vara oberoende av de i nämnden företrädda arbetsgivar- och arbetsta-

garorganisationerna. Varje medlem har en personlig suppleant, för vilken gäller vad som stadgas om medlemmar.

23 b §

I ärenden som avses i 23 § 1 mom. skall en part inom den tid som stadgas i 23 § 2 mom. tillställa statskontoret sin besvärsskrift.

Om statskontoret till alla delar godkänner de krav som anförs i besvärsskriften, skall det ge rättelsebeslut i ärendet. Ändring i rättelsebeslut får sökas på det sätt som stadgas i 23 §.

Om statskontoret inte på det sätt som nämns i 2 mom. kan rätta det beslut som är föremål för besvären, skall det inom 30 dagar efter besvärstidens utgång tillställa statens pensionsnämnd besvärsskriften och sitt utlåtande eller, om besvären gäller beslut av statens pensionsnämnd, föra det till försäkringsdomstolen. Statskontoret kan då genom ett interimistiskt beslut rätta sitt tidigare beslut till den del det godkänner de krav som anförs i besvären. Om besvären redan har tillställts besvärshöjningen, skall statskontoret genast underrätta denna om det interimistiska beslutet. Ändring får inte sökas i ett interimistiskt beslut.

Avvikelse från den tidsfrist som nämns i 3 mom. får göras, om inhämtandet av tilläggsutredning som behövs på grund av besvären förutsätter det. Ändringssökanden skall då utan dröjsmål underrättas om inhämtandet av tilläggsutredning. Besvärsskriften och utlåtandet skall dock alltid tillställas besvärshöjningen inom 60 dagar från det besvärstiden har löpt ut.

Denna lag träder i kraft den 199 .

På pensioner i fråga om vilka pensionsfallet har inträffat innan lagen träder i kraft tillämpas dock de stadganden som är i kraft när lagen träder i kraft. Stadgandena i 1 och 7 §§ tillämpas dock på pensioner där pensionsfallet har inträffat efter den 31 december 1994, samt 15 § även på pensioner där pensionsfallet har inträffat innan denna lag träder i kraft. Stadgandena i 12 § tillämpas på pensioner som övergår till ålderspensioner sedan denna lag har trätt i kraft. De stadganden som i denna lag gäller sökande av ändring tillämpas på beslut som ges sedan denna lag har trätt i kraft.

2.

Lag

om ändring av ikraftträdelsestadgandet i lagen om ändring av lagen om statens pensioner

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till ikraftträdelsestadgandet i lagen den 30 december 1993 om ändring av lagen om statens pensioner (1528/93) nya 11 och 12 mom., varvid nuvarande 11—13 mom. blir 13—15 mom., som följer:

I fråga om en sådan lots vars pensionsålder enligt ikraftträdelsestadgandet i lagen om ändring av lagen om statens pensioner (103/89) är 55 år, är pensionens tillväxtprocent minst 1/6 % per månad, om hans anställningstid som enligt lagen om statens pensioner räknas såsom pensionstid uppgår till minst 15 år. Skillnaden mellan nämnda tillväxtprocent och tillväxtprocenten enligt 10 § lagen om statens pensioner fogas till den pension som fastställs för hans sista anställning.

Vid tillämpningen av ovan i 10 mom. avsedda stadganden om valrätt och pensionsålder är förutsättningen för att en grundskollärare skall få ålderspension vid pensionsåldern 60 år, utöver de förutsättningar om vilka stadgas i 8 § lagen om statens pensioner, att förmånstagaren under sex månader omedelbart före den tidpunkt vilken han uppnår pensionsåldern 60 år utan avbrott har varit grundskollärare och att han vid uppnåendet av denna pensionsålder eller, om han alltjämt kvarstår som grundskollärare, under de fem år som omedelbart föregår

anställningens slut, i egenskap av grundskollärare har en sammanlagd pensionstid på minst tre år.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagens 12 mom. tillämpas på pensioner i fråga om vilka pensionsfallet inträffar efter den 30 juni 1996.

3.

Lag

om ändring av lagen om statens familjepensioner

I enlighet med riksdagens beslut fogas till lagen den 31 december 1968 om statens familjepensioner (774/68) en ny 20 a § som följer:

20 a §

En part skall inom den tid som stadgas i 20 § 2 mom. tillställa statskontoret en besvärsskrift i ett ärende som avses i 20 § 2 mom.

Om statskontoret till alla delar godkänner de krav som anförs i besvärsskriften, skall det ge rättelsebeslut i ärendet. Ändring i rättelsebeslut får sökas på det sätt som stadgas i 20 §.

Om statskontoret inte på det sätt som nämns i 2 mom. kan rätta det beslut som är föremål för besvären, skall det inom 30 dagar efter besvärstidens utgång tillställa statens pensionsnämnd besvärsskriften och sitt utlåtande eller, om besvären gäller beslut av statens pensionsnämnd, föra det till försäkringsdomstolen. Statskontoret kan då genom ett interimistiskt beslut rätta sitt tidigare beslut till den del det godkänner de krav som anförs i besvären. Om

besvären redan har tillställts besvärsinstansen, skall statskontoret genast underrätta denna om det interimistiska beslutet. Ändring får inte sökas i ett interimistiskt beslut.

Avvikelse från den tidsfrist som nämns i 3 mom. får göras, om inhämtandet av tilläggsutredning som behövs på grund av besvären förutsätter det. Ändringssökanden skall då utan dröjsmål underrättas om inhämtandet av tilläggsutredning. Besvärsskriften och utlåtandet skall dock alltid tillställas besvärsinstansen inom 60 dagar från det besvärstiden har löpt ut.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Denna lag tillämpas på beslut som meddelas sedan lagen har trätt i kraft.

4.

L a g**om ändring av lagen om statens pensionsfond**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 § 2 mom, 7 § 1 mom. och 7 a § lagen den 29 december 1989 om statens pensionsfond (1372/89),
av dessa lagrum 2 § 2 mom. och 7 a § sådana de lyder i lag av den 12 november 1993 (942/93),
och
fogas till 7 §, sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lag av den 12 november 1993, ett nytt 3 mom., som följer:

2 §

Fonden har en direktion som beslutar om fondens placeringsprinciper och svarar för fonden. Direktionen utses av finansministeriet för tre år i sänder. Direktionen har en ordförande, en vice ordförande och högst fem medlemmar. Vice ordföranden och varje medlem skall ha en personlig suppleant. Tre medlemmar och deras personliga suppleanter skall utses bland personer som föreslagits av statstjänstemännens och statens arbetstgares mest representativa centralorganisationer. Finansministeriet kan entlediga direktionens ordförande, vice ordförande och medlemmar från deras uppdrag. Finansministeriet fastställer arvodena för direktionens ordförande, vice ordförande och medlemmar, samt fastställer fondens arbetsordning på förslag av direktionen.

7 §

I fondens balansräkning eller i tilläggsuppgifterna till den skall nämnas pensionsansvaret för de pensioner som grundar sig på anställning som avses i 1 § samt den ansvarsandel som inte har täckts.

Finansministeriet tillsätter årligen för revisionen av fondens förvaltning, ekonomi och rä-

kenskaper två revisorer som skall vara antingen av Centralhandelskammaren godkända revisorer (CGR) eller ha avlagt examen för revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (OFR).

7 a §

Om pensionsavgifterna inte betalas inom utsatt tid, uppbärs till fonden för tiden för dröjsmålet med betalningen en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 3 mom. räntelagen. Pensionsavgifter och dröjsmålsräntor får indrivnas i den ordning som lagen om indrivning av skatter och avgifter i utökningsväg (367/61) stadgar.

Om pensionsavgifter för tjänstgöring som omfattas av statens pensionsskydd inte i tiden betalats, uppbärs pensionsavgifterna hos arbetsgivaren jämte dröjsmålsräntor till fonden. Pensionsavgifter uppbärs dock inte för annan tid än innevarande kalenderår och de tio kalenderår som föregår detta.

Denna lag träder i kraft den 1995. På sådana avgifter enligt 7 a § som är fördröjda när denna lag träder i kraft tillämpas dock de stadganden som gäller när lagen träder i kraft.

5.

Lag**om ändring av 24 § lagen om musikläroanstalter**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 24 § lagen den 7 april 1995 om musikläroanstalter (516/95) som följer:

24 §

Som kostnad för det pensionsskydd som avses i 23 § skall en privat musikläroanstalt betala en pensionspremie på det sätt som stadgas i lagen om statens pensionsfond (1372/89). Läroanstalten skall varje år till statskontoret, enligt dess anvisningar, för ordnandet av pensionsskyddet lämna uppgifter om de anställda som omfattas av nämnda pensionsskydd. Om pensionspremien inte betalas inom utsatt tid, uppbär statens pensionsfond en årlig

dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 3 mom. räntelagen. Pensionspremierna och dröjsmålsräntorna får indrivnas i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).

Denna lag träder i kraft den 199 .

På pensionspremier som är fördröjda när denna lag träder i kraft tillämpas de stadganden som gäller när lagen träder i kraft.

6.

Lag**om ändring av ikraftträdelsestadgandet i lagen om ändring av lagen om yrkesläroanstalter**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 6 mom. i ikraftträdelsestadgandet i lagen den 3 augusti 1992 om yrkesläroanstalter (717/92) som följer:

I fråga om pensionsskyddet för den som när denna lag träder i kraft är anställd vid en privat yrkesläroanstalt som ger grundläggande yrkesutbildning gäller vad som sägs i de stadganden som gäller vid den tidpunkt då denna lag träder i kraft. I fråga om dröjsmålsräntan vid försenad betalning av pensionspremien, tvångsindrivning av pensionspremier och dröjsmålsräntor samt i fråga om skyldigheten att lämna sådana uppgifter som behövs för verk-

ställighet av pensionsskyddet gäller, vad som stadgas i lagen om statens pensionsfond (1372/89).

Denna lag träder i kraft den 199 .

På pensionspremier som är fördröjda när denna lag träder i kraft tillämpas de stadganden som gäller när lagen träder i kraft.

7.

L a g**om ändring av 2 § lagen om upphävande av 19 § lagen om yrkespedagogiska
lärarutbildningsinstitutioner**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 2 § 3 mom. lagen den 3 augusti 1992 om upphävande av 19 § lagen om yrkespedagogiska lärarutbildningsinstitutioner (719/92) som följer:

2 §

 Som kostnad för det pensionskydd som avses i 2 mom. skall en privat yrkesläroanstalt betala pensionspremie på det sätt som stadgas i lagen om statens pensionsfond (1732/89). Läroanstalten skall varje år till statskontoret, i enlighet med dess anvisningar, för ordnandet av pensionskyddet lämna uppgifter om sina anställda som omfattas av pensionskyddet. Om pensionspremien inte betalas inom utsatt tid, uppbär statens pensionsfond en årlig dröjs-

målsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 3 mom. räntelagen. Pensionspremierna och dröjsmålsräntorna får indrivnas i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).

 Denna lag träder i kraft den
 199 .

På pensionspremier som är fördröjda när denna lag träder i kraft tillämpas de stadganden som gäller när lagen träder i kraft.

Helsingfors den 16 juni 1995

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Arja Alho*

1.

Lag**om ändring av lagen om statens pensioner**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 20 maj 1966 om statens pensioner (280/66) 1 § 8 och 9 mom., 5 b § 3 mom., 7 § 1 och 3 mom., 12 § 4 mom., 15 § 1 mom. och 23 a § 1 mom.,

dessas lagrum sådana de lyder, 1 § 8 och 9 mom., 5 b § 3 mom., 7 § 1 och 3 mom., 12 § 4 mom. och 15 § 1 mom. i lag av den 30 december 1993 (1528/93) och 23 a § 1 mom. i lag av den 8 februari 1991 (229/91), samt

Gällande lydelse

1 §

En anställning som fortgått utan avbrott minst tio år före utgången av det år under vilket arbetstagaren har fyllt 54 år avslutas tekniskt vid utgången av nämnda år för uträkande av pensionen. Har anställningen vid ovan nämnda tidpunkt inte fortgått tio år, avslutas den vid utgången av det år då tioårsgränsen nås. Anställningen avslutas dock inte längre efter det år vid vars utgång det återstår två hela kalenderår till förmånstagarens pensionsålder eller avgångsålder som är lägre än denna. Om förmånstagaren fortsätter att arbeta, anses det vara fråga om en ny anställning. Anställningen avbryts dock inte, om förmånstagarens lön i den anställning som föreligger efter avbrottet har nedgått av ett sådant undantagsskäl som har framkommit innan anställningen har avslutats så som avses i detta moment och om förutsättningarna för tillämpning av 7 § 2 mom. härvid uppfylls.

Utan hinder av vad 5—8 mom. stadgar om anställningens upphörande, anses en anställning ha fortgått utan avbrott vid beräkningen av den tid om ett år som avses i 8 § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare samt vid tillämpning av 9 § 4 mom. i denna lag.

Föreslagen lydelse

1 §

En anställning som fortgått utan avbrott minst tio år före utgången av det år under vilket arbetstagaren har fyllt 54 år avslutas tekniskt vid utgången av nämnda år för uträkande av pensionen. Har anställningen vid ovan nämnda tidpunkt inte fortgått tio år, avslutas den vid utgången av det år då tioårsgränsen nås. Anställningen avslutas dock inte längre efter det år vid vars utgång det återstår två hela kalenderår till förmånstagarens pensionsålder eller avgångsålder som är lägre än denna. Om förmånstagaren fortsätter att arbeta, anses det vara fråga om en ny anställning. Anställningen avbryts dock inte, om förmånstagarens lön i den anställning som föreligger efter avbrottet har nedgått av ett sådant undantagsskäl som har framkommit innan anställningen har avslutats så som avses i detta moment och om förutsättningarna för tillämpning av 7 § 2 mom. härvid uppfylls. *Anställningen avbryts inte heller om anställningen upphör eller pensionsfallet inträffar innan ett år har förflutit sedan anställningen har avslutats så som avses i detta moment.*

Utan hinder av vad 5—8 mom. stadgar om anställningens upphörande, anses en anställning ha fortgått utan avbrott vid beräkningen av den tid om ett år som avses i 8 § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare samt vid tillämpning av 9 § 4 mom. i denna lag. *utan hinder av vad 8 mom. stadgar om anställningens upphörande anses anställningen ha fortgått utan avbrott också vid tillämpningen av 5 och 6 mom.*

Gällande lydelse

5 b

Om förmånstagare, sedan den till återstående tid berättigande anställningen har upphört, på grundval av ett annat arbets- eller tjänsteförhållande eller företagarkerksamhet har blivit berättigad till heleffektiv pension som avses i 1 och 2 mom., tillämpas inte stadgandena i 5 a § på den tidigare anställningen. Förmånstagaren anses härvid ha förvärvat ovan avsedda rätt till pensionsskydd enligt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62) vid den tidpunkt då hans sammanlagda arbetsförtjänst i arbetsförhållanden som avses i nämnda lag, innan han drabbats av den sjukdom, det lyte eller den skada som utgör huvudsaklig orsak till arbetsoförmågan, har uppgått till det gränsbelopp som förutsätts i 7 § 1 mom. i nämnda lag.

7 §

Den pensionsgrundande lönen fastställs särskilt för varje anställningsförhållande genom att medeltalet per månad räknas ut för de sammanlagda, enligt 16 § justerade arbetsförtjänsterna av anställning under de två kalenderår som på nedan nämnt sätt valts ut bland de högst fyra sista kalenderåren före anställningens upphörande. Om anställningen har avslutats med stöd av 1 § 8 mom., anses den dock vid tillämpningen av detta moment ha fortgått oavbrutet, om den på detta sätt uträknade pensionen är större. Har anställningen fortgått under fler än två kalenderår, beaktas inte det år under vilket anställningen började, om anställningen inte under nämnda kalenderår fortgått minst sex månader. Kan tre kalenderår sålunda väljas, lämnas av dem det år under vilket arbetsförtjänsterna i medeltal per månad är lägst utan avseende, och kan fyra kalenderår väljas, lämnas även det år under vilket arbetsförtjänsterna i medeltal är störst utan avseende. Har anställningen fortgått under endast ett kalenderår, betraktas den genomsnittliga arbetsförtjänsten per månad såsom pensionsgrundande lön. Har anställningen fortgått under fler än fyra kalenderår fastställs den pensionsgrundande lönen på ovan nämnt sätt på basis av de arbetsförtjänster som erhållits under de fyra kalenderår som föregick an-

Föreslagen lydelse

5 b

Om förmånstagaren, sedan den till återstående tid berättigande *löneutbetalningen i anställningen* har upphört, på grundval av ett annat arbets- eller tjänsteförhållande eller företagarkerksamhet har blivit berättigad till heleffektiv pension som avses i 1 och 2 mom., tillämpas inte stadgandena i 5 a § på den tidigare anställningen. Förmånstagaren anses härvid ha förvärvat ovan avsedda rätt till pensionsskydd enligt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62) vid den tidpunkt då hans sammanlagda arbetsförtjänst i arbetsförhållanden som avses i nämnda lag, innan han drabbats av den sjukdom, det lyte eller den skada som utgör huvudsaklig orsak till arbetsoförmågan, har uppgått till det gränsbelopp som förutsätts i 7 § 1 mom. i nämnda lag.

7 §

Den pensionsgrundande lönen fastställs särskilt för varje *anställning* genom att medeltalet per månad räknas ut för de sammanlagda, enligt 16 § justerade arbetsförtjänsterna av anställning under de två kalenderår som på nedan nämnt sätt valts ut bland de högst fyra kalenderåren före anställningens upphörande. Om anställningen har avslutats med stöd av 1 § 8 mom., anses den dock vid tillämpningen av detta moment ha fortgått oavbrutet, om den på detta sätt uträknade pensionen är större. Har anställningen fortgått under fler än två kalenderår, beaktas inte det år under vilket anställningen började, om anställningen inte under nämnda kalenderår fortgått minst sex månader. Kan tre kalenderår sålunda väljas, lämnas av dem det år under vilket arbetsförtjänsterna i medeltal per månad är lägst utan avseende, och kan fyra kalenderår väljas, lämnas även det år under vilket arbetsförtjänsterna i medeltal är störst utan avseende. Har anställningen fortgått under endast ett kalenderår, betraktas den genomsnittliga arbetsförtjänsten per månad såsom pensionsgrundande lön. Har anställningen fortgått under fler än fyra kalenderår *eller längre tid än ett år efter det att en anställning har avslutats enligt 1 § 8 mom.*, fastställs den pensionsgrundande lönen på ovan nämnt sätt på basis av de arbetsförtjänster som erhållits

Gällande lydelse

ställningsförhållandets upphörande. Om anställningen upphör vid utgången av kalenderåret beaktas dock det år då anställningen upphörde. Då det är fråga om invalidpension, anses anställningen vid uträkning av den pensionsgrundande lönen ha upphört vid utgången av kalendermånaden före den i 9 § 1 mom. nämnda invaliditetens början.

Föreslagen lydelse

under *högst* de fyra kalenderår som föregick *anställningens* upphörande. Om anställningen upphör vid utgången av kalenderåret beaktas dock det år då anställningen upphörde. Då det är fråga om invalidpension, anses anställningen vid uträkning av den pensionsgrundande lönen ha upphört vid utgången av kalendermånaden före den i 9 § 1 mom. nämnda invaliditetens början.

Arbetsförtjänst som avses i 1 mom. fastställs enligt betalningstidpunkten på samma grunder som vid innehållning av skatteförskott eller skatt. Som arbetsförtjänst anses dock inte semesterersättning som betalas när anställningen upphör, till förmånstagare som avses i 10 mom. betalt i 2 § lagen om avlöning av tjänstemän inom utrikesrepresentationen (346/88) nämnt ortstillägg och i lagens 3 § nämnda ersättningar, ortstillägg och ersättningar enligt förordningen om ersättningar på grund av lokala särförhållanden till tjänstemän inom utrikesrepresentationen, inte heller arvode för arbete i kommittéer eller kommissioner eller för andra uppdrag som inte skall anses höra till anställningen. Från arbetsförtjänsten för vart och ett kalenderår avdras dock vid tillämpningen av denna paragraf ett belopp som motsvarar det procenttal för förmånstagarens pensionsavgift som fastställts för kalenderåret i fråga.

Arbetsförtjänst som avses i 1 mom. fastställs enligt betalningstidpunkten på samma grunder som vid innehållning av skatteförskott eller skatt. *Vid tillämpningen av denna paragraf avdras från arbetsförtjänsten för varje kalenderår ett belopp som motsvarar det procenttal för förmånstagarens pensionsavgift som har fastställts för kalenderåret i fråga. Som arbetsförtjänst anses dock inte*

1) semesterersättning som betalas när anställningen upphör,

2) sådana i sista meningen i 15 § 1 mom. avsedda förmåner som hänför sig till tiden efter anställningens upphörande,

3) till förmånstagare som avses i 10 mom. betalt i 2 § lagen om avlöning av tjänstemän inom utrikesrepresentationen (346/88) nämnt ortstillägg och i lagens 3 § nämnda ersättningar samt i förordningen om ersättningar på grund av lokala särförhållanden till tjänstemän inom utrikesrepresentationen (652/93) nämnda ortstillägg och ersättningar, eller

4) arvode för arbete i kommittéer eller kommissioner eller för andra uppdrag som inte skall anses höra till anställningen.

12 §

Till en ålderspensionstagare betalas, till dess han får rätt till pension enligt folkpensionslagen, i kompletteringsdel det belopp som med anledning av att folkpensionen beaktas har avdragits från pension enligt denna lag. Kompletteringsdel betalas dock inte till den som får förtida ålderspension.

12 §

Till en ålderspensionstagare betalas, till dess han får rätt till pension enligt folkpensionslagen, i kompletteringsdel det belopp som med anledning av att folkpensionen beaktas har avdragits från pension enligt denna lag. Kompletteringsdel betalas dock inte till den som får förtida ålderspension *och inte heller till förmånstagare vars pension har börjat i annan form än som ålderspension.*

15 §

Ålders- och invalidpension betalas, om inte

15 §

Ålders- och invalidpension betalas, om inte

Gällande lydelse

något annat följer av 15 a §, från ingången av månaden näst efter den under vilken rätten till pension uppkommit, i fråga om annan pension än delinvalidpension, dock tidigast från ingången av månaden näst efter den då löneutbetalningen upphört. Individuell förtidspension betalas enligt vad som stadgas ovan dock tidigast från ingången av månaden näst efter den då ansökan om pension gjordes eller förhandsbesked begärdes. Arbetslöshetspension betalas från ingången av månaden näst efter den under vilken förmånstagaren uppfyller de i 9 a § 1 mom. nämnda förutsättningarna för pensionen.

Föreslagen lydelse

något annat följer av 15 a §, från ingången av månaden näst efter den under vilken rätten till pension uppkommit, i fråga om annan pension än delinvalidpension likväl tidigast från ingången av månaden näst efter den då löneutbetalningen upphört. Individuell förtidspension betalas enligt vad som stadgas ovan dock tidigast från ingången av månaden näst efter den då ansökan om pension gjordes eller förhandsbesked begärdes. Arbetslöshetspension betalas från ingången av månaden näst efter den under vilken förmånstagaren uppfyller de i 9 a § 1 mom. nämnda förutsättningarna för pensionen. *Pension enligt denna lag betalas dock inte för den tid för vilken förmånstagaren har rätt att få i lag, kollektivavtal eller arbetsavtal angiven lön eller motsvarande ersättning under uppsägningstiden eller för vilken tid förmånstagaren på basis av något annat avtal eller arrangemang av sin arbetsgivare får en ekonomisk förmån, dock inte av arbetsgivaren anordnad eller anskaffad utbildning, som kan periodiseras på basis av förmånstagarens stabiliserade lön.*

23 a §

Statens pensionsnämnd består av en ordförande och åtta andra medlemmar. Ordföranden skall ha avlagt juris kandidatexamen samt vara förtrogen med tjänstemanna- och arbetsrätt. En av medlemmarna är vice ordförande i nämnden, och en av dem skall vara läkare. Av de övriga medlemmarna skall fyra förordnas bland personer som har föreslagits av de mest representativa centralorganisationerna för statens tjänstemän och arbetstagare. Varje medlem har en personlig suppleant, för vilken gäller vad som stadgas om medlemmar.

23 a §

Statens pensionsnämnd består av en ordförande och *sju* andra medlemmar. Ordföranden skall ha avlagt juris kandidatexamen samt vara förtrogen med tjänstemanna- och arbetsrätt. En av medlemmarna är vice ordförande i nämnden, och en av dem skall vara läkare. Av de övriga medlemmarna skall *tre* förordnas bland personer som har föreslagits av de mest representativa centralorganisationerna för statens tjänstemän och arbetstagare. *Ordföranden och läkaren skall vara oberoende av de i nämnden företrädda arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna.* Varje medlem har en personlig suppleant, för vilken gäller vad som stadgas om medlemmar.

23 b §

I ärenden som avses i 23 § 1 mom. skall en part inom den tid som stadgas i 23 § 2 mom. tillställa statskontoret sin besvärsskrift.

Om statskontoret till alla delar godkänner de krav som anförs i besvärsskriften, skall det ge rättelsebeslut i ärendet. Ändring i rättelsebeslut får sökas på det sätt som stadgas i 23 §.

Om statskontoret inte på det sätt som nämns

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

i 2 mom. kan rätta det beslut som är föremål för besvärerna, skall det inom 30 dagar efter besvärstidens utgång tillställa statens pensionsnämnd besvärsskriften och sitt utlåtande eller, om besvärerna gäller beslut av statens pensionsnämnd, föra det till försäkringsdomstolen. Statskontoret kan då genom ett interimistiskt beslut rätta sitt tidigare beslut till den del det godkänner de krav som anförs i besvärerna. Om besvärerna redan har tillställts besvärinstansen, skall statskontoret genast underrätta denna om det interimistiska beslutet. Ändring får inte sökas i ett interimistiskt beslut.

Avvikelse från den tidsfrist som nämns i 3 mom. får göras, om inhämtandet av tilläggsutredning som behövs på grund av besvärerna förutsätter det. Ändringssökanden skall då utan dröjsmål underrättas om inhämtandet av tilläggsutredning. Besvärsskriften och utlåtandet skall dock alltid tillställas besvärinstansen inom 60 dagar från det besvärstiden har löpt ut.

Denna lag träder i kraft den
199 .

På pensioner i fråga om vilka pensionsfallet har inträffat innan lagen träder tillämpas dock de stadgandena som är i kraft när lagen träder i kraft. Stadgandena i 1 och 7 §§ tillämpas dock på pensioner där pensionsfallet har inträffat efter den 31 december 1994, samt 15 § även på pensioner där pensionsfallet har inträffat innan denna lag trädex i kraft. Stadgandena i 12 § tillämpas på pensioner som övergår till ålderspensioner sedan denna lag har trätt i kraft. De stadganden som i denna lag gäller sökande av ändring tillämpas på beslut som ges sedan denna lag har trätt i kraft.

2.

Lag**om ändring av ikraftträdelsestadgandet i lagen om ändring av lagen om statens pensioner**

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till ikraftträdelsestadgandet i lagen den 30 december 1993 om ändring av lagen om statens pensioner (1528/93) nya 11 och 12 mom., varvid nuvarande 11—13 mom. blir 13—15 mom., som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

I fråga om en sådan lots vars pensionsålder enligt ikraftträdelsestadgandet i lagen om ändring av lagen om statens pensioner (103/89) är 55 år, är pensionens tillväxtprocent minst 1/6 % per månad, om hans anställningstid som enligt lagen om statens pensioner räknas såsom pensionstid uppgår till minst 15 år. Skillnaden mellan nämnda tillväxtprocent och tillväxtprocenten enligt 10 § lagen om statens pensioner fogas till den pension som fastställs för hans sista anställning.

Vid tillämpningen av ovan i 10 mom. avsedda stadganden om valrätt och pensionsålder är förutsättningen för att en grundskollärare skall få ålderspension vid pensionsåldern 60 år, utöver de förutsättningar om vilka stadgas i 8 § lagen om statens pensioner, att förmånstagaren under sex månader omedelbart före den tidpunkt vid vilken han uppnår pensionsåldern 60 år utan avbrott har varit grundskollärare och att han vid uppnåendet av denna pensionsålder eller, om han alltjämt kvarstår som grundskollärare, under de fem år som omedelbart föregår anställningens slut, i egenskap av grundskollärare har en sammanlagd pensionstid på minst tre år.

*Denna lag träder i kraft den
199 .*

Lagens 12 mom. tillämpas på pensioner i fråga om vilka pensionsfallet inträffar efter den 30 juni 1996.

3.

Lag**om ändring av lagen om statens familjepensioner**

I enlighet med riksdagens beslut fogas till lagen den 31 december 1968 om statens familjepensioner (774/68) en ny 20 a § som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

20 a §

En part skall inom den tid som stadgas i 20 § 2 mom. tillstålla statskontoret en besvärsskrift i ett ärende som avses i 20 § 2 mom.

Om statskontoret till alla delar godkänner de krav som anförs i besvärsskriften, skall det ge rättelsebeslut i ärendet. Ändring i rättelsebeslut får sökas på det sätt som stadgas i 20 §.

Om statskontoret inte på det sätt som nämns i 2 mom. kan rätta det beslut som är föremål för besvären, skall det inom 30 dagar efter besvärstidens utgång tillstålla statens pensionsnämnd besvärsskriften och sitt utlåtande eller, om besvären gäller beslut av statens pensionsnämnd, föra det till försäkringsdomstolen. Statskontoret kan då genom ett interimistiskt beslut rätta sitt tidigare beslut till den del det godkänner de krav som anförs i besvären. Om besvären redan har tillställts besvärinstansen, skall statskontoret genast underrätta denna om det interimistiska beslutet. Ändring får inte sökas i ett interimistiskt beslut.

Avvikelse från den tidsfrist som nämns i 3 mom. får göras, om inhämtandet av tilläggsutredning som behövs på grund av besvären förutsätter det. Ändringssökanden skall då utan dröjsmål underrättas om inhämtandet av tilläggsutredning. Besvärsskriften och utlåtandet skall dock alltid tillställas besvärinstansen inom 60 dagar från det besvärstiden har löpt ut.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Denna lag tillämpas på beslut som meddelas sedan lagen har trätt i kraft.

4.

Lag**om ändring av lagen om statens pensionsfond**

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras 2 § 2 mom, 7 § 1 mom. och 7 a § lagen den 29 december 1989 om statens pensionsfond (1372/89),
 av dessa lagrum 2 § 2 mom. och 7 a § sådana den lyder i lag av den 12 november 1993 (942/93),
 och
 fogas till 7 §, sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lag av den 12 november 1993, ett
 nytt 3 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

2 §

2 §

Fonden har en direktion som beslutar om fondens placeringsprinciper och svarar för fonden. Direktionen utses av finansministeriet för tre år i sänder. Direktionen har en ordförande, och högst sex medlemmar. Varje medlem skall ha en personlig suppleant. Tre medlemmar och deras personliga suppleanter skall utses bland personer som föreslagits av statstjänstemännens och statens arbetstagares mest representativa centralorganisationer. Finansministeriet kan entlediga direktionens ordförande och medlemmar från deras uppdrag. Finansministeriet fastställer fondens arbetsordning på förslag av direktionen.

Fonden har en direktion som beslutar om fondens placeringsprinciper och svarar för fonden. Direktionen utses av finansministeriet för tre år i sänder. Direktionen har en ordförande, *en vice ordförande* och högst *fem* medlemmar. *Vice ordföranden och* varje medlem skall ha en personlig suppleant. Tre medlemmar och deras personliga suppleanter skall utses bland personer som föreslagits av statstjänstemännens och statens arbetstagares mest representativa centralorganisationer. Finansministeriet kan entlediga direktionens ordförande, *vice ordförande* och medlemmar från deras uppdrag. Finansministeriet fastställer arvoden för direktionens ordförande, *vice ordförande* och medlemmar, samt fastställer fondens arbetsordning på förslag av direktionen.

7 §

7 §

I fondens balansräkning eller i tilläggsuppgifterna till den skall nämnas pensionsansvaret för de pensioner som grundar sig på anställning hos staten samt den ansvarsandel som inte har täckts.

I fondens balansräkning eller i tilläggsuppgifterna till den skall nämnas pensionsansvaret för de pensioner som grundar sig på anställning *som avses i 1 §* samt den ansvarsandel som inte har täckts.

Finansministeriet tillsätter årligen för revisionen av fondens förvaltning, ekonomi och räkenskaper två revisorer, som skall vara antingen av Centralhandelskammaren godkända revisorer (CGR) eller ha avlagt examen för revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (OFR).

7 a §

7 a §

Om pensionsavgifterna inte betalas inom utsatt tid, uppbärs till fonden en årlig dröjsmålsränta om 16 procent. Pensionsavgifter och

Om pensionsavgifterna inte betalas inom utsatt tid, uppbärs till fonden *för tiden för dröjsmålet med betalningen en årlig dröjsmåls-*

Gällande lydelse

dröjsmålsräntor får indrivnas i den ordning som lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61) stadgar.

Föreslagen lydelse

ränta enligt den räntesats som avses i 4 § 3 mom. räntelagen. Pensionsavgifter och dröjsmålsräntor får indrivnas i den ordning som lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61) stadgar.

Om pensionsavgifter för tjänstgöring som omfattas av statens pensionskydd inte i tiden betalats, uppbärs pensionsavgifterna hos arbetsgivaren jämte dröjsmålsräntor till fonden. Pensionsavgifter uppbärs dock inte för annan tid än innevarande kalenderår och de tio kalenderår som föregår detta.

Denna lag träder i kraft den 1995. På sådana avgifter enligt 7 a § som är fördröjda när denna lag träder i kraft tillämpas dock de stadganden som gäller när lagen träder i kraft.

5.

Lag**om ändring av 24 § lagen om musikleäroanstalter**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 24 § lagen den 7 april 1995 om musikleäroanstalter (516/95) som följer:

Gällande lydelse

24 §

Som kostnad för det pensionsskydd som avses i 23 § skall en privat musikleäroanstalt inom den månad som följer efter varje kvartal till statskontoret betala en pensionspremie som utgör 25 procent av lönesumman för dem som omfattas av pensionsskyddet. Läroanstalten skall varje år till statskontoret, enligt dess anvisningar, för ordnandet av pensionsskyddet lämna uppgifter om de anställda som omfattas av nämnda pensionsskydd. Om pensionspremierna inte betalas inom utsatt tid, uppbär statskontoret 16 procent i årlig dröjsmålsränta. Pensionspremierna och dröjsmålsräntorna får indrivnas i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).

Föreslagen lydelse

24 §

Som kostnad för det pensionsskydd som avses i 23 § skall en privat musikleäroanstalt betala en pensionspremie på det sätt som stadgas i lagen om statens pensionsfond (1372/89). Läroanstalten skall varje år till statskontoret, enligt dess anvisningar för ordnandet av pensionsskyddet lämna uppgifter om de anställda som omfattas av nämnda pensionsskydd. Om pensionspremierna inte betalas inom utsatt tid, uppbär statens pensionsfond en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 3 mom. räntelagen. Pensionspremierna och dröjsmålsräntorna får indrivnas i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 199 .

På pensionspremier som är fördröjda när denna lag träder i kraft tillämpas de stadganden som gäller när lagen träder i kraft.

6.

Lag

om ändring av ikraftträdelsestadgandet i lagen om ändring av lagen om yrkesläroanstalter

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* 6 mom. i ikraftträdelsestadgandet lagen den 3 augusti 1992 om yrkesläroanstalter (717/92) som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

I fråga om pensionsskyddet för den som när denna lag träder i kraft är anställd vid en privat yrkesläroanstalt som ger grundläggande yrkesutbildning gäller vad som sägs i de stadganden som gäller vid den tidpunkt då denna lag träder i kraft. I fråga om pensionspremien, dröjsmålsräntan vid försenad betalning av pensionspremien, tvångsindrivning av pensionspremier och dröjsmålsräntor samt i fråga om skyldigheten att lämna sådana uppgifter som behövs för verkställighet av pensionsskyddet skall de stadganden tillämpas som gäller vid tidpunkt då denna lag träder i kraft.

I fråga om pensionsskyddet för den som när denna lag träder i kraft är anställd vid en privat yrkesläroanstalt som ger grundläggande yrkesutbildning gäller vad som sägs i de stadganden som gäller vid den tidpunkt då denna lag träder i kraft. I fråga (*poist.*) om dröjsmålsräntan vid försenad betalning av pensionspremien, tvångsindrivning av pensionspremier och dröjsmålsräntor samt i fråga om skyldigheten att lämna sådana uppgifter som behövs för verkställighet av pensionsskyddet *gäller, vad som stadgas i lagen om statens pensionsfond (1372/89).*

Denna lag träder i kraft den 199 .

På pensionspremier som är fördröjda när denna lag träder i kraft tillämpas de stadganden som gäller när lagen träder i kraft.

7.

Lag

om ändring av 2 § lagen om upphävande av 19 § lagen om yrkespedagogiska lärarutbildningsinstitutioner

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 § 3 mom. lagen den 3 augusti 1992 om upphävande av 19 § lagen om yrkespedagogiska lärarutbildningsinstitutioner (719/92) som följer:

Gällande lydelse

2 §

Som kostnad för det pensionsskydd som avses i 2 mom. skall en privat yrkesläroanstalt inom den månad som följer efter varje kvartal till statskontoret betala en pensionspremie som utgör 1/4 av lönesumman för dem som omfattas av pensionsskyddet. Läroanstalten skall varje år till statskontoret, i enlighet med dess anvisningar, för ordnandet av pensionsskyddet lämna uppgifter om sina anställda som omfattas av pensionsskyddet. Om pensionspremien inte betalas inom utsatt tid, uppbär statskontoret 16 procent i årlig bröjsmålsränta. Pensionspremierna och dröjsmålsräntorna får indrivnas i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskökningsväg (367/61).

Föreslagen lydelse

2 §

Som kostnad för det pensionsskydd som avses i 2 mom. skall en privat yrkesläroanstalt *betala pensionspremie på det sätt som stadgas i lagen om statens pensionsfond (1732/89)*. Läroanstalten skall varje år till statskontoret, i enlighet med dess anvisningar, för ordnandet av pensionsskyddet lämna uppgifter om sina anställda som omfattas av pensionsskyddet. Om pensionspremien inte betalas inom utsatt tid, uppbär *statens pensionsfond en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 3 mom. räntelagen*. Pensionspremierna och dröjsmålsräntorna får indrivnas i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskökningsväg (367/61).

Denna lag träder i kraft den 199 .

På pensionspremier som är fördröjda när denna lag träder i kraft tillämpas de stadganden som gäller när lagen träder i kraft.

